

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *65 éven át írt naplót Szinnyei bácsi*

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.
(Hely)

1922. 7. 22
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Szinnyey József

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinomda 1922

65 éven át írt naplót Szinnyei bácsi

Szinnyei József az édesapjáról

— Az *Uj Nemzedék* tudósítójától. —

Szinnyey József Bimbó-utcai lakásának előszobájában két nehéz faragott diszfaláda áll. Egyforma, régi, barna láda mind a kettő.

Mikor Szinnyey Józsefet kérem, hogy mondjon el egyet-mást az édesapja naplójáról, a leghosszabb magyar naplóról, amit valaha is írtak, akkor előkeres az íróasztala fiókjában egy kis borítékot, abból kivessz egy kis kulcsot, az egyik láda kulcsát. Aztán kivezet az előszobába, kinyitja a ládát és megmutatja, hogy mi van benne.

Ötvennégy egyforma kötet var szép sorban a ládában, Szinnyey József naplója, rendben bekötve. Majd mindegyik kötet egy év feljegyzéseit tartalmazza, alig egy-két vastagabb van közöttük. Néhány év naplólapjai nincsenek csak bekötve, de ezek is ott vannak szép rendben a ládában. Egy nagyon érdekes ember életének minden apró eseménye 65 éven át pontosan feljegyezve. 1848-ban kezdte írni naplóját Szinnyey József és 1913-ban fejezte be, 6 nappal a halála előtt.

Apróbetűs egyenletes írással teleírt egyforma lapok az 54 kötetben 65 éven át minden nap egy lapot írt tele Szinnyey, legfőképpen írta a dá-

tumot és rendszeresen azzal kezdte, hogy hánykor kelt és hogy milyen idő van. Minden apróságot fölírta aztán, ami aznap történt vele. Azt is hogy hol sétált, mit evett ebédre, kivel találkozott, mit dolgozott. Két emberöltő minden napja egy olyan ember életében, aki a két emberöltő valamennyi érdekes emberével találkozott s valamennyi találkozását följegyezte.

A naplót eddig csak 2 ember látta. Szinnyey Ferenc és Szinnyey József, az író fia.

— Sokat olvastam belőle — mondja most nekem Szinnyey József — de nagyon nehéz olvasmány.

Apróbetűs, sűrű sorok, az öreg ur közellátó volt, azok írnak így. Az olvasásába hát hamar belefárad az ember, pedig máskülönből nagyon jó írás. Sok helyen aztán megérteni is nehéz a naplót, Ma már alig tudom megfejtetni, mit akart jelezni a telegráf stílusban odairt szavakkal. — Sohasem olvastam végig az egészet. Sok érdekes dolgot találtam benne, de nagyon sok az egészen privát vagy családi vonatkozású feljegyzés.

— Az látszik a naplóból első tekintésre, hogy az irodalom iránt mindig nagyon érdeklődött. Minden magyar könyvet megvett és a vásárlásait is pontosan feljegyezte. Az ötvenes években hazafias kötelesség volt minden magyar könyvet meg-

venni.

Kérdezem, hogy nem lenne-e érdekes kiadni ezt a naplót.

— Én bizony ebből a szempontból még nem igen nézegettem. De egyes részleteket még ő maga kiadott belőle. Így a 48-49-es naplójegyzetei a 60-as években jelentek meg a Vasárnapi Újságban „Szinnyey József honvédfőhadnagy naplójegyzetei” címen. Ez könyvalakban nem jelent meg. A napló egy részét a Komáromi Lapok számára dolgozta át. Ez megjelent könyvben is „A Tímár-ház” címmel.

— Rendszeres pontos munkáju emberre mutatnak ezek a naplójegyzetek is, — folytatja a professzor ur — 65 éven át minden nap pontosan egy oldal. Ilyen rendszeres beosztással készült nagy munkájára is.

És a „Magyar Írók” 14 aranyozott kötetű kötetére mutat.

— Kiadta magának, hogy minden nap ennyit megír. Rendszeres munka volt, nagy munka, anélkül, hogy megérezte volna. És 14 vastag kötet kerekedett belőle.

Bucszom. Elmenőben még a másik láda felől érdeklődöm.

— Abban a levelei vannak összegyűjtve, amiket kapott. És mellettük rendszeresen azoknak a másolatai, amiket ő írt.